

Oppepper

Nummer 27-09

Het heeft geen zin meer...

Uw dochter is al gestorven. Het heeft nu geen zin meer dat de Meester met u meegaat.
(Markus 5:35)

Wat een trieste opmerking. De mensen in dit verhaal hadden die lieflijke bloem, hun dochter, langzaamaan zien verwelken. De frisse kleur was van haar wangen verdwenen en haar gezellige lach en opgewonden gekwetter weerklonken niet langer door het huis. Er was nog wel gedacht aan de Meester van Galilea. Maar wel een beetje te laat. Er was niets meer aan te doen. De bloem was vergaan, de dochter gestorven en de Meester moest niet langer worden lastig gevallen. Die had ongetwijfeld wel wat anders aan Zijn hoofd.

Het heeft geen zin meer.

En zo zijn er ook tijden waarop dezelfde woorden over onze lippen komen. Het heeft geen zin om Jezus nog langer lastig te vallen. Het enige wat ons nu nog te doen staat is dat wij onze pijn zo goed mogelijk dragen, een masker met een glimlach opzetten en er verder maar het beste van maken. God kan ons niet verder helpen. Daar is het nu te laat voor. Kan hij onze geliefde weer terugbrengen? Kan hij het verlies nog opvangen? Natuurlijk niet. Het enige wat we nog kunnen doen is hopen dat de pijn maar snel wegebt en wachten tot wij zelf de eeuwigheid binnengaan en daar heel misschien uitleg krijgen waarom ons levenspad langs zulke diepe ravijnen moest lopen.

Een menselijke gedachte. We worstelen er allemaal mee, en toch... Het is niet het antwoord van geloof. Het is nooit zinloos om Jezus bij je pijn te betrekken, en Hij heeft altijd iets te zeggen. Krijgen we onze overleden geliefde dan weer terug? Toegegeven, dat gebeurt niet al te vaak, maar wat God van ons vraagt is om alles in ons leven aan te pakken met het gereedschap van het geloof.

Geloof ziet het licht. Geloof slaat zijn vleugels uit en vliegt hoog boven de wolken en ziet hoe de zaak precies in elkaar zit. Geloof kijkt met de ogen van God. Twijfel, angst en ontmoediging zien alleen de duistere put waar de vijand ons in wil duwen. Het heeft altijd zijn om te vragen of de Meester meegaat.

Hij kent de weg en Hij weet precies hoe en waarom het pad loopt zoals het loopt. Hij zegt met tedere stem: "Vrees niet. Het enige wat Ik van je vraag is dat je in Mij gelooft."

Jezus heeft de sleutels tot iedere deur. Er is geen obstakel dat voor Hem onbereikbaar is, zelfs de dood is voor Hem bekend terrein. Hij is nooit te laat, vergeet nooit een belofte, en is nooit geïrriteerd als we weer eens voor de zoveelste keer bij Hem aankloppen. Zelfs in de meest afschuwelijke omstandigheden is Hij in staat om het verhaal goed te laten aflopen. "Alles wat Ik van je vraag is dat je in Mij gelooft."

Wees dus niet bang. De handen van de Almachtige Heer houden je vast. Sta je voor een duistere vallei met diepe, angstaanjagende spelonken, of dreigen de huizenhoge golven je te overweldigen? Jezus weet er van. Hij staat naast je. Begrijpen doen we het niet altijd, maar dat doet Hij wel. Stap in het voertuig van het geloof zodat je de reis vol vertrouwen mag voortzetten. Geloof in Hem en in Zijn Woord. Gods weg lijkt soms onbegrijpelijk, maar uiteindelijk is het telkens weer de beste weg.